

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

• HVAR 8 DAG •

ILLUSTRERADT

MAGASIN

9DE ÅRG.

DEN 20 OKTOBER 1907.

N^Ö 3

HVAR 8 DAG.

Foto. Hertzberg, Stockholm.

Klubb. A.-B. Bengt Sjöversparre Sthm.—Gbg

Konradh Sham

VOLLRATH THAM.

TILL PORIRÄTTET Å FÖREGÅENDE SIDA.

En af den svenska industriens märkesmän verkställande direktören för trafikaktiebolaget Grängesberg—Oxelösund *Vollrath Henrik Sebastian Tham* fyller den 27 oktober 70 år.

Det är en högst betydande insats, direktör Tham under de många åren gjort i vårt industriella livs utveckling. Sedan han år 1854 blifvit student i Uppsala och under åren 1859—1860 genomgått Falu bergskola, tjänstgjorde han under åren 1861—1864 som ingenjör vid Huså kopparverk och var sedermera under åren 1864—1867 ägare till Avike bruk i Hässjö socken, Västmanlands län, samt 1867—1871 disponent för sagda kopparverk.

Sedermera öfverflyttade han sin verksamhet till Klotens bruksaktiebolag i Ramsbergs socken af Örebro län, för hvilket han blef disponent år 1875. På denna post stannade han i 22 år. Hans verksamhet inom Bergslagen och Ramsbergs socken i synnerhet skall säkerligen länge därstädes lefva i godt och tacksamminne. Han visade sig nämligen vara en framstegsman på mera än ett område och hans reformerande intresse lämnade synnerligen vackra spår efter sig i omdanade förhållanden. Då brukspatron Tham fick husbondens makt och myndighet öfver de underlydande vid Kloten, var folket därstädes förslödat och likgiltigt af brist och umbäranden. Hr Tham tog genast itu med arbetsklassens uppryckning. Han visste att ett starkt, väl omhuldadt folk är en rikedom för ett bruk, och han började sitt värf vid Kloten med att gifva arbetarne bättre löner, skaffa dem snygga bostäder i stället för de jordkulor, de förut bebott, och att i brukshandeln tillhandahålla sunda lifsmedel i stället för, som förut, söskadade och skämda. Följderna visade sig snart. Det växte upp vid Kloten ett sundt och kraftigt, förnöjt och fritt tänkande folk.

Men likasom han var en god husbonde och en föresyn för sina underlydande, var han också en god ledare af kommunens angelägenheter af skiftande slag. Det såes också med full rätt att brukspatron Tham varit "Bergslagens mest populäre man" i De uttryck af saknad efter en sådan husbonde och en sådan kommunalman, hvarmed underlydande och sockenbor bjödo hr Tham farväl, då han öfvertog det maktpåliggande värfvet som verkställande direktör för Grängesbergs—Oxelösunds trafikaktiebolag och därför öfverflyttade till Stockholm, bära vittnesbörd om att detta heders-epitet varit välförtjänt. Vid afskedet tolkade två af förmännen och två af arbetarne från hvar sina synpunkter under rörelse den tacksamhetsskuld, hvari alla Klotens underlydande stodo till hr Tham för ett enastående godt husbondskap, för outröttlig omvårdnad. Det framhölls att det städse varit desses uppriktiga tanke att maken till husbonde knappast står att få.

Å sockenbornas vägnar uppvaktade en deputation, som öfverlämnade en täxtad adress, i hvilken det hette att den tacksamhet och saknad, Ramsbergs församling kände vid brukspatron Thams afflyttning från orten, berodde ej förnämligast på det utmärkta sätt, hvarpå han under flera år förestått de kommunala angelägenheterna; ej håller förnämligast därpå att Ramsbergs socken känt sig hedrad af att bland sina medlemmar räkna en på bärghandteringens område så framstående kapacitet som hr Tham. Nej, tacksamheten och saknaden härrörde i främsta rummet däraf, att sockenborna under de gångna 22 åren lärt sig att se upp till honom såsom till ett högt föredöme af oomtvistad heder och rättfärdighet. Det ena med det andra hade gjort, säger adressen, att i en framtid, då alla de nvarande afträdt från lifvets skådeplats, skulle man i Ramsberg med högaktning och sympati minnas och tala om "brukspatron Tham på Kloten".

Vackrare vitsord som arbetsgifvare torde det vara få förunnadt att kunna förvärfva sig.

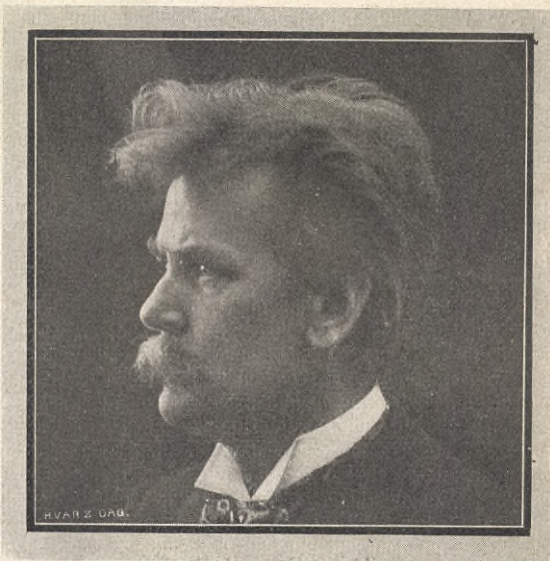
"Klotverken", såsom befolkningen i orten plägar benämna de fem järnbruken, ägde betydande skogsarealer, hvilka år 1899 inköptes af staten och nu kallas Klotens kronopark. Då brukspatron Tham afflyttade från Kloten, lämnade han skogsmarkerna i synnerligen god kultur, såsom de båda öfverjägmästarne officiellt intygat, hvilka fingo i uppdrag att syna och värdera skogarna före statsköpet. Men så köptes också under 20 års tid för 1,000 kr. frö om året till skogsådd, och några kalmarker stodo icke att upptäcka. Men brukspatron Tham var icke blott skogsvårdare, utan äfven jaktvårdare och det är hans förtjänst att Klotens kronopark nu har en präktig älgstam. I älgjakterna därstädes plägar som bekant kronprinsen gärna deltaga.

Då landshöfding Themptander år 1897 afgick med döden, blef brukspatron Tham kallad att öfvertaga ledningen af Sveriges största bolag, Trafikaktiebolaget Grängesberg Oxelösund. Från år 1883 var han dessförinnan disponent för Grängesbergs grufaktiebolag i Grangärdes socken af Kopparbergs län.

Det för våra förhållanden jätterika företag, för hvilket hr Tham sålunda numera är direktör, innehar aktiemajoriteten i Grängesbergs grufaktiebolag, aktiebolaget Gellivare malmfält, Luossavaara Kiirunavaara aktiebolag, rederiaktiebolaget Luleå—Ofoten, Oxelösund—Flen—Västmanlands järnvägsaktiebolag, Örebro—Köpings järnvägsaktiebolag och Frövi—Ludvika järnväg. I bolagets tjänst torde finnas 6 å 7,000 arbetare och då gifvetvis de flesta af dessa ha familjer, är det sålunda ett högst betydande antal personer, som från detsamma ha sitt lefvebröd.

Direktör Tham är född på Samuelsdal vid Falun, son till bergshauptman Gustaf Sebastian Tham och hans maka, född Sofia Elisabet Sowelius. Sedan år 1864 är han gift med Helene Gustafva Murray, dotter af grosshandlaren E. F. U. Murray och Sofia Charlotta Venus.

PROFESSOR FURTWÄNGLER. †

Efter porträtt.

Kvinnor: Hengt silfverparura.

Den berömda Münchener-ärkeologen och forskaren prof. Artur Furtwängler har aflidit på en forskningsresa i Grekland, 54 år g.

STORHERTIG FRIEDRICH I:s AF BADEN BEGRAFNING

Den 7 oktober på förmiddagen ägde storhertig Friedrichs af Baden storslaget gripande begrafning rum i Karlsruhe. Liktalet hölls af kyrkopresidenten Helbing.

Etter fotografier.

Kliché: Kem. A.-E. Bengt Silfverparre Stlm.—Olg.

Mellersta bilden: LIKPROCESSIONEN OMGIFVEN AF VÄLDIGA FOLKMASSOR: I spetsen för furstarne gå kejsar Wilhelm, storhertig Friedrich II och kronprinsen af Sverige, och i andra raden mellerst prins Gustaf Adolf. (Se förstora. å öfre bilden.) — Likvagnen.

EN STORSLAGEN TANKE: SVENSK UTMANING OM AMERIKA-POKALEN.

AMIRAL HÅGG,
Kungliga Svenska Segelsällskapets ordförande.

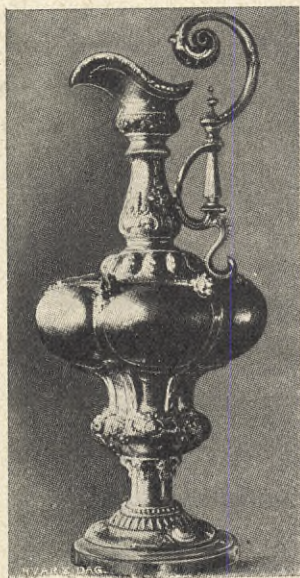
Icke endast i Sverige och Amerika utan öfver hela den civiliserade världen har ryktet spridt sig om svenska mäns tilltro till svensk skeppsbyggerikonst och rorsmannaskicklighet att kunna möta i en täflan där äfven stora och rika lands resurser visat sig

Efter porträtt.

Kliché: Bengt Silfversparre

Grosshandlaren WILLIAM OLSSON och Bankiren G. A. KYHLBERGER
i Stockholm,
som trädt i speisen för företaget.

AMERIKA-POKALEN, värd 1,800 k.:
Blef 1851 i England vunnen af amerikane,
uppsattes 1857 som internationellt vandringspris.

Ingeniör
G. MELLGREN,
den eventuelle båt-
konstruktören.

Fabrikör
J. CARLSSON,
den eventuelle rors-
mannen.

EN SVERIGES DRÖM: AMERIKA-POKALENS SVENSKER ERÖFRARE,
så som den kände marinmålaren Avid Johanson tänker sig den.

KAPPELLMÄSTARE BERG.

“Fader” Berg — så kallar honom med hans sångarnamn hela Sverige. Och hela Sverige känner honom. När våren och den första sommaren räcka hvarandra handen, händer det ibland att det plötsligt lyser upp af hvit-mössor i staden, en lustelig trupp som nästa dag lika hastigt drager dädan. Ser man då den blå randen kring mössan och hör att där skall bli student-konsert, gör man klokt i att med hast försäkra sig om inträde, ty då är det “Fadern” som är ute med sin “store hvite Flok” — och John Forsell som solist.

Lundasången står nu i högsta flor. Den har under de senaste åren tonat från Skåne till Norrland och vunnit segrar i Stockholm, Köpenhamn, Kristiania, för att nu inte nämna London och Newyork. Bättre studentsång än Amerikakörens 1904 har säkerligen aldrig ljudit utanför Sverige. Och de i förhållandena invigde säga, att förtjänsten här af i främsta rummet tillfaller den unike ledaren, den-samme som bär äran af lundasångens nydaning. I sin förening hedras också Alfred Berg med det intimare namnet *den andre Otto Lindblad*.

Kapellmästare Berg är född den 13 okt. 1857 i Hudiksvall. Student i Uppsala 77 och Lund 86, fil. kand. 88. Sina studier ägnade han naturvetenskaperna, främst botanik, men underhöll hela tiden flitigt umgänget med musiken. Anförare för studentkapellet i Lund från 89, t. f. universitetskapellmästare 92 och 93, efter musikstudier vid konservatoriet i Leipzig 94—96 utnämnd directör musices 97.

Sin berömmelse har Berg likväl vunnit som anförare för Lunds

ALFRED BERG.

Kliché: Bengt Silfverstam

studentsångförening, hvartill han kallades 91. Med undantag för studievistelsen utrikes har han sedan dess år efter år tagit samma kallelse upprepade. Han har ledt föreningens sän garfärder 1892, 96, 97, 99, 01, 02, 04 (Amerikafärden) och 07, hvartill kunna läggas de berömda fælleskonserterna i Lund och Köpenhamn 94 samt Lund—Kristiania 99.

Öfriga märkespunkter måste liksom detaljerna af utrymmesskal här förbigås — vare det nog sagdt att hans gärning bland studenterna står oupphunden i Lund. Hans popularitet i universitetsstaden följer af det sagda.

Naturligtvis företer hans verksamhet än flera sidor. Han har ledt musiksällskap och föreningar i Lund och Malmö, är i sistnämnda stad anförare för manskören “Orfeus”, Par Bricole o. s. v.

Lycklig kompositör har han tonsatt ett flertal sånger, af hvilka några äro mycket populära, darjämte skrivit åtskillig orkestermusik med företrädesvis fästkaraktär, t. ex. kantaten vid konung Oscars jubileumspromotion 93.

Fader Bergs femtioårsdag i söndags fick i lärdoms-staden karaktären af en verklig fäst dag. Förutom personliga lyckönskningar, gåfvor, blommor, telegram och bref i mängd från när och fjärran bragtes jub-laren i strålände höstsol uppvakning af studentkåren, som med denna hyllning hedrade “sin främste representant, den bäste kamraten och den bäste studenten”. En större subskriberad middag gafs å kårens lokal på initiativ från Akademiska föreningen, studentkåren och studentsångföreningen.

L.

otillräckliga. Och all aktning värd är dessa mäns personliga offervillighet för att möjliggöra en svensk-bygd seglares deltagande i en täflan som, därest den utfaller lyckligt för oss, skall medföra ära icke endast för dem som fört saken fram till verklighet utan ock för hela vårt land. Ty det är icke enbart en sportfråga — det är ock en rent nationell angelägenhet, hvars betydelse ingalunda bör underskattas. Ty äfven för det fall att en svensk båt blefve slagen men visat sig vara en medtäflare att räkna med, äfven då skulle

tvifvelsutän detta kraftiga ingripande för att visa hela världen att svenska stålnerver äro nog så spänstiga verkligen vara något hvarför initiativtagarne äro all tack värda. Och i hvarje fall bör erkännansamheten för en oegennyttig och obestridlig uppoffring för-stumma klenmodet hos dem som intet annat se i denna sak än ogynnsamma sportchanser.

Dock — ännu är det icke afgjordt, huruvida det hela skall blifva till en verklighet.

Om täflingsreglerna för Hvar 8 Dags fotografipremiering, se omslaget n:r 1 och 2.

HVAR 8 DAGS fotografipremiering

(utöver vanligt honorar) för insända fotografier till N:o 2 utföll med 2dra pris Kr. 10.—:

A. 3 point
B. 2 "
C. 2 "

7 point

för foto å sid. 19 till Gunnar Lång, Östra Amtsgatan N:o 27, Karlskrona.

A. 2 point
B. 3 "
C. 1 "

6 point

för foto å sid. 22 till aman. Wald. Swahn, Stockhloim.

TVÅ JUBILERANDE SKOLOR.

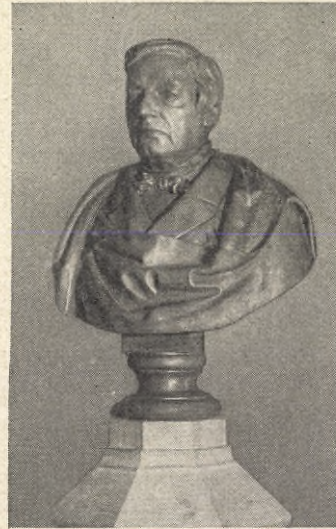
HALLSKA SKOLAN I GÖTEBORG:

JOSEPHINE HALL,
1894—96 skolans
föreståndarinna.

MATHILDA HALL,
skolans stiftarinna.

FRIDA PALLIN,
sedan 1893 före-
ståndarinna.

i K. F. U. M. stora sal, dit omkring 400 särskilda inbjudningar utfärdats.

Skolans studierektor R. Röding Löll högtidstaleet och gaf därvid en historik öfver skolans utveckling under det förflutna halfseket, påvisande hurusom vid skolans begynnelse man ej hunnit längre i vårt land än att det mäst ansågs förkastligt att kvinnan skaffade sig bokliga kunskaper.

* * *

Äfven Örebro tekniska elementarskola har nyligen firat sitt halfsekelsjubileum. Skolan, som hör till vårt lands äldsta i sitt slag, har till stor del för sin tillvaro att tacka kontraktsprosten teol. dr *G. W. Gumælius*, den bekante politikern och skriftställaren. Stadigt har dess framåtskridande varit, och lärjungeantalet har ökat år från år. — Vid jubileumsfästligheten aftäcktes en bronsbyst — hvaraf vi återge en afbildning — af Gumælius, skänkt till skolan af en hans dotter.

HVAR 8 DAG

— 38 —

Den åldriga Hallska skolan i Göteborg, som bland stadens flickskolor intager ett framstående rum, firade den 5 oktober sin 50-åriga tillvaro med en högtidlighet

Foto. Sjöqvist. Örebro.

GRUPPFOTOGRAFI FRÅN ÖREBRO TEKNISKA ELEMENTARSKOLAS 50-ÅRSJUBILEUM.

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Stålvaregarre Sklm.—Obo

Den 12 oktober kom efter lång och intresserad väntan utnämningen af efterträdare åt den afgångne landshöfding Bråkenhjelm i Uppsala län. Den nye landshöfdingen blef envoyén i Köpenhamn *Knut Hjalmar Leonard Hammarskjöld*.

H. är född 1862 på Väderum i Småland, blef 1878 student i Uppsala, 1880 fil. kand. därstädes och 1884 jur. kand. Två år senare förordnades han till docent i allmän och speciell privaträtt vid Uppsala universitet och 1891 till e. o. professor i speciell privaträtt. Till juris hedersdoktor kallades han 1893. Samma år blef han ledamot af nya lagberedningen och året därefter af lagbyrån. 1895 blef han konstituerad revisionssekreterare och t. f. byråchef för lagärendena. Dessutom har han varit sekreterare i bolagskommittén under 5 års tid, ett år — 1895 — i riksdagens särskilda utskott för behandling af k. m:ts förslag till ny bolags- och föreningslagstiftning, samt 1895—98 i unionskommitténs svenska afdelning. Vid flera internationella kongresser har han varit Sveriges ombud.

Den 25 sept. 1901 utnämndes han till konsultativt

HJALMAR HAMMARSKJÖLD.

högsta domstol, som torde komma att framläggas för nästa riksdag.

Landshöfding Hammarskjöld har genom sin stora arbetsförmåga, energi och begåfning samt sina gedigna kunskaper blifvit en af de mest framstående männen i vårt lands offentliga lif. Och det arbete han kommer att nedlägga på Uppsala län, under tid han är dess höfding, skall säkert bli af stor betydelse för detta.

statsråd och i dec. samma år öfvertog han justitiedepartementet. Sedan det af honom under följande riksdag framlagda rösträttsförslaget fallit, lämnade han nästa år regeringen och blef president i Göta hofrätt. 1905 kallades han dock att åter ingå i konseljen, nu som ecklesiastikminister i Lundeborgska ministären.

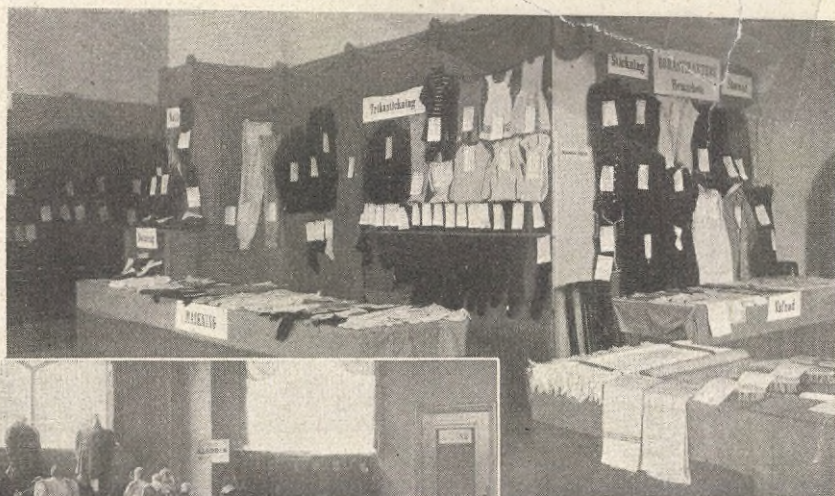
Hösten 1905 var han en af Sveriges delegerade vid underhandlingarna i Karlstad angående svensk-norska unionsafvecklingen.

Efter skilsmässan från Norge blef han envoyé i Köpenhamn och har äfven från 1905 varit ledamot af permanenta skiljedomstolen i Haag. Det är H. som utarbetat det förslag till administrativ

HEMARBETSUTSTÄLLNINGEN I STOCKHOLM.

Den af Centralförbundet för Socialt Arbeta anordnade hemarbetsutställningen i Kungsbropalatset i Stockholm öppnades den 9 okt. Närvarande vid öppnandet voro bl. a. prins Eugen och prinsessan Ingeborg.

I Sverige är det C. S. A., som gripit sig an med att söka förbättra hemarbetarnes ställning — sådana rörelser ha flerstädes i utlandet länge fortgått — och i fjol tillsattes af C. S. A. en

kommitté för att verkställa undersökningar i frågan; den nu pågående utställningen visar det hittillsvarande arbetsresultatet.

Det är inga öfverflöds- och lyxartiklar som lysa besökaren till mötes å denna utställning; men så skall den dess säkrare verka i en god saks intresse.

KOMMUNALKONGRESSEN I STOCKHOLM.

De svenska kommunerna — särskildt stadskommunerna — hafva under tidernas lopp åtagit sig åtskilliga uppdrag, som i andra länder anses tillhöra staten. Området för kommunalförvaltningen är därför större i vårt än i andra land och detta har i sin mån bidragit till att göra själförvaltningens former vidlyftigare och mera invecklade hos oss än annorstädes. Våra städer äro också af mycket olika storlek. Af dem hafva, enligt förhållandena vid innevarande års början, 8 under 1000 inv. och 15 mellan 1 och 2000 inv. En fjärdedel af städerna hafva sålunda under 2,000 inv., under det att endast 2, nämligen Stockholm och Göteborg, kunna räknas till storstäderna. Om man emellertid till stadsbildningar, utom köpingarne, äfven räknar municipalsamhällena, torde åtminstone en fjärdedel af Sveriges befolkning numera bo i stadslikt bebyggda samhällen. Här af kan man lätt finna, hvilken betydelse stadskommunerna äga för vårt nutida Sverige.

I sitt förträffliga inledningstal vid kongressens öppnande betecknade civilministern, stadsrådet Juhlin, den afsedda sammanslutningen såsom ett i rättan tid tillkommet förslag. I England, Tyskland, Österrike, Belgien

och Danmark hafva städerna för länge sedan haft sina gemensamma "riksdagar" eller, som de på tyska nämnas, "Städtetage". — Icke mindre än omkr. 700 personer hade nu sammankommit i Stockholm, på kallelse af det lifskraftiga "Centralförbundets för Socialt Arbete" kommunalkommitté, hvars ordförande Ernst Beckman, är äfven ordf. i Centralförbundet. Där funnos 49 borgmästare, vidare stadsfullmäktige, magistratsledamöter, medlemmar af förvaltningsstyrelser, stadstjänstemän m. fl. och äfven arbetareorganisationerna i åtminstone Stockholm, Göteborg, Jönköping och Helsingborg hade utsett representanter. Förhandlingarne höllos i ridhuset, i dess vackra, af adliga vapensköldar öfversädlade sal — Stockholm saknar, liksom Göteborg, en större offentlig samlingslokal.

Det låg ovedersägligen en väntansfull stämning öfver kongressens öppnande. Statsministern skulle hålla inledningstalet, men hade, på grund af Hugo Tamms begrafning, öfverlämnat detta värf åt civilministern, själf en van och mycket energisk kommunalman. Det var kraft och lif i hans anförande, som högt uppskattades och senterades.

HVAR 8 DAGS STOCKHOLMSFOTOGRAF.

Vi namnteckna: Dr S. von Friesen, Stockholm, ordf. (1). Häradsh. E. Kinander, Stockholm (2). Borgmästare Lindbäck, Göteborg (3). Hofrättsråd A. Borgström, Kristianstad (4). Dr G. von Post, Gefle (5). Disponent Hulting, Herrljunga (6). Dr Edw. Lindahl, Malmö (7). Konsul O. Trapp, Helsingborg (8). Förste stadsingeniör A. Lilienberg, Göteborg (9). Grossh. Axel Carlander, Göteborg (10). Borgmästare Brock, Mariestad (11). Friherre E. Palmsterna, kongressens sekreterare (12). Dr E. Gu nzhard, Stockholm (13). Borgmästare Hedenstierna, Sköfde (14). Stadsrevisor A. Ramm, Göteborg (15). Direktör Bergqvist, Skara (16). Arkitekt E. Thorburn, Göteborg (17). Redaktör L. Danström, Halmstad (18). Ingeniör R. F. Berg, Malmö (19). Grossh. A. L. Apelstam, Halmstad (20). Ingeniör E. Bergman, Ronneby (21). Stadsarkitekt F. Lundbärg, Landskrona (22).

Kliché: Kem. A.-B. Bengt Sjögrensparre Sthm.—Glg.

Kongressens väsentligaste arbetsfält rörde sig inom de municipalsociala ramarerna. Efter ett förträffligt föredrag af kongressens sekreterare och ledande sjal, friherre E. Palmstierna, om "stadssamhällets nutida utveckling", förekommo sålunda inledningsföredrag om "städernas förstadsfråga" (inledare ingenjör R. F. Berg, Malmö), "städernas jordpolitik" (1:e stadsing. Lilienberg, Gtbg), "byggnadsstadgan för rikets städer" (stadsarkitekt F. Lundbärg, Landskrona), "städernas och arbetareklassens bostadsfråga" (landssekr. Schotte, Karlstad, och red. von Koch, Stockh.), hvilka alla ägde direkt sammanhang med hvarandra. Till de municipalsociala frågorna hörde vidare: "städerna som arbetsgivare" (red. Rinman, Stockh.), "kommunalisering af allmännyttiga företag" (byggnadschef Blidberg, Gtbg) och "städernas lifsmedelfråga" (stadveterinär Åfeldt, Stockh.). Och slutligen behandlades äfven den hittills

nog i många städer förbisedda frågan om stadsbudgeten (stadsrevisor Ramm, Gtbg) — således en fråga, som intog en plats för sig själf inom programmet.

Resultatet af kongressen blef, utom en del uttalanden och resolutioner, bildandet af "Svenska stadsförbundet", i hvilket alla Sveriges städer, köpingar och municipalsamh. kunna ingå och utse representanter efter vissa i det antagna stadgeförslaget anvisade grunder. Det vore helt visst önskvärdt, att denna sammanslutning blefve så fast och kraftig som möjligt, ty stora sociala uppgifter äro ännu olösta i vårt land och det kan ju hända, att man för deras lösning behöfver använda både "arte et marte", den öfver norra ingångsporten i riddarhuset befintliga stolta inskriften, hvilken äfven råkat att blifva öfverskriften till tidskriftens grupp fotografi.

Axel Rm.

SVENSKA BILDER.

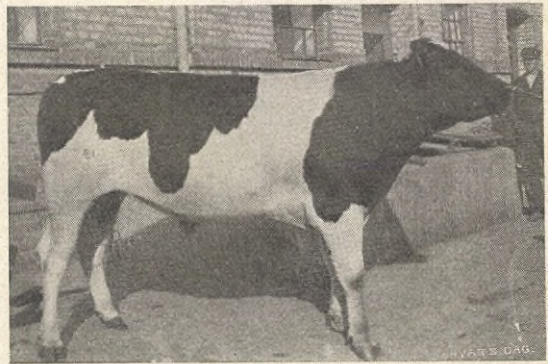
Svenska pointerklubbens jaktprof ägde den 11 okt. rum i Varberg, därvid en mängd pris utdelades. En af de med 1:sta pris belönade hundarne tillhörde artisten Bruno Liljefors. (Se bilden å nästa sida)

* * *

Ångaren Bostons strandning. Ett märkligt bärgningsarbete har nyligen utförts i närheten af Sandhamn af Neptunbolagets där stationerade ångare Belos senare assisterad af Arne och Argo. Måndagen den 23 sept. strandade nämligen där under den svåra stormen lastångaren Boston, som går i reguljär trafik mellan Tyskland och Sverige. Hade den då rådande stormen hållit i sig, torde ångarens öde varit besegladt — nu har i alla fall den dyrbara lasten, värd inemot 100,000 kr., blifvit räddad med skärgårdsbefolkningens hjälp.

* * *

Fruktträdsalléer vid landsvägarna. I svenska prässen har på sistone rätt mycket skrivits om önskvärdheten af fruktträdsplanteringar utefter landsvägs-sidorna. I Tyskland är idén längesedan förverkligad på många ställen, och en vår meddelare har sändt

Amatörfotografier.

Kliché: Bengt Silfverparre.

SKANDINAVIENS DYRBARASTE TJUR, Näsbyholmstjuren Prins Harry, köptes på 13:de skånska afvelsdjursaktionen för 6,020 kr. af Beddinge afvelsförening.

oss en i Böblingen vid Stuttgart egenhändigt tagen foto af en sådan imponerande landsväg, som "så långt ögat kunde se endast var en enda allé med fruktträd". Vår insändare vill samtidigt lifligt ha lagt våra landsmän på hjärtat, att "Sverige aldrig kan få nog med frukt" och därför har alla skäl försöka sig på äfven denna metod.

Amatörfotografier.

Kliché: Bengt Silfverparre.

ÅNGAREN BOSTON, som strandade vid Sandhamn den 23 sept. och hvars dyrbara last nu bärgats.

Amatörfotografier.

Kliché: Bengt Silfverparre.

FRUKTTRÄDSALLÉER VID LANDSVÄGARNA.

TVENNE FRAMSTÅENDE NORRKÖPINGS-SPORTSMÄN.

Foto. Een. Norrköping.
ARVID RINGSTRAND.

Idrottsföreningen Kamraterna i Norrköping hade söndagen den 13 okt. arrangerat nationella idrottstävlingar i Idrottsparken därstädes. I täflingarna, som omfattade längdhopp, diskus och spjutkastning, höjd- och stafihopp, tres'egshopp, löpning på 100, 400, 1,500 meter och 2 engelska mil m. m., deltog flera af våra mera kända idrottsmän, Karl Frycksdahl, rekordinnehafvare i tresteg samt Stockholms bästa 100-meterslöpare, Eskilstunamannen Nejrström, Marathonlöparen Törnros m. fl. Störst lycka under täflingarna gjorde 19-åriga studenten *Arvid Ringstrand* från Norrköping, som slog skandinaviskt rekord i längdhopp med 6,69 m. Läftman i Karlstad, förre innehafvaren af detta rekord, hade 6,57 m. Ringstrand tog dessutom första pris i löpning på 100 och 400 meter med relativt mycket goda tider. Hans bästa tid på 100 m. är $11\frac{3}{10}$ sek., hvilken han äfven nu använde, samt på 400 m. $52\frac{3}{10}$ sek., hvarigenom han innehar skolungdomens rekord på denna distans. Han har under året deltagit i täflingar på flera ställen i Sverige samt i Wien och Berlin.

Samtidigt visa vi bilden af den under året mycket omtalade Norrköpingslöparen *Georg Pettersson*. I söndagens täfling på 2 eng. mil blef han förste man med Törnros som andre; tiderna voro resp. $10\frac{4}{10}$ min. och 10 min $16\frac{4}{5}$ sek. Pettersson har under året

vunnit många segrar i såväl in- som utlandet. Han är bland annat innehafvare af tre af Tysklands förnämsta vandringspris. Han anses, och det med rätta, för att vara Norrköpings mest populära sportsman.

Tiillsammans torde de båda till största delen ha äran af, att söndagens idrottsfäst rönt en så stor anslutning och blef så utmärkt lyckad, som den blef.

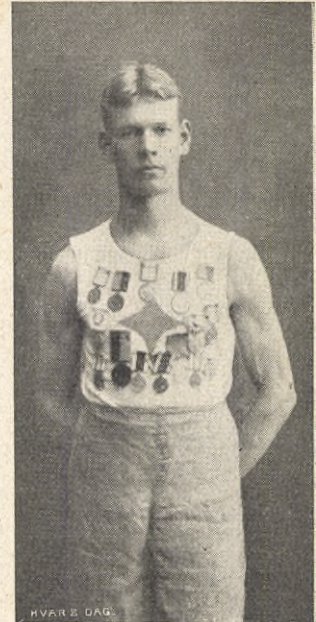

Foto. Een. Norrköping.
GEORG PETERSSON.

IX ÅRG. 3^E HÄFTET INNEHÅLLER:

Vollrath Tham. — Storhertig Friedrich Is af Baden begrafning. — En storslagen tanke: Svensk utmaning om Amerika-pokalen. — KapeImästare Berg. — Två jubilerande skolor. — Uppsala läns nye landshöfding. — Hemarbetsutställningen i Stockholm. — Kommunalkongressen i Stockholm. — Svenska bilder. — Tvänne framstående Norrköpingssportsmän. — John Flöttum, den "fjärnskådande" norske gossen. — Den antiasiatiska rörelsen i Amerika. — Veckans porträttgalleri. — "Ur tonernas land" af Irene.

»GÖTEBORGS-KAMRATERNA». Det berömda Ö. I. S.-fotbollslagets besegrare vid täflingen i Göteborg den 13 oktober.

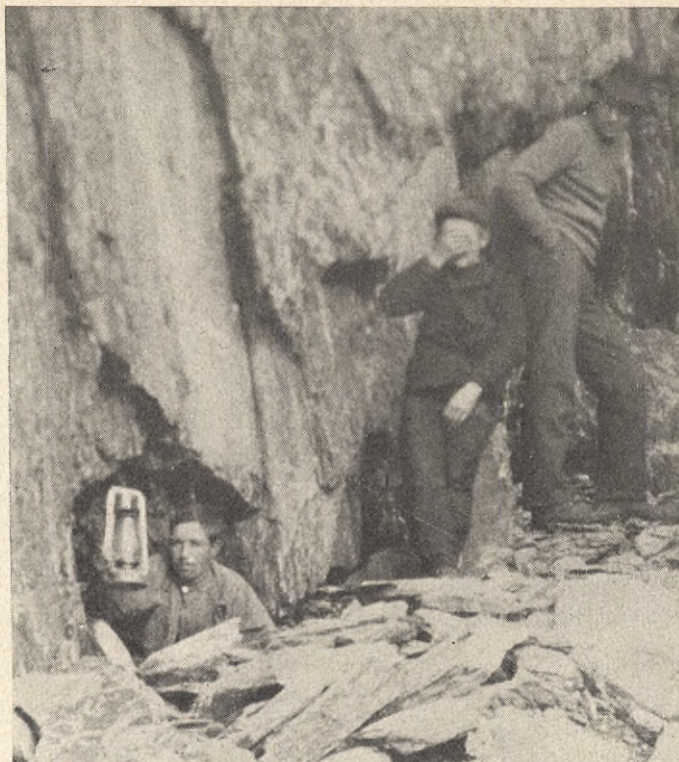
Foto. Rauch. Va-berg.

FRÅN SVENSKA POINTERKLUBBENS JAKTPROF I VARBERG DEN 11 OKTOBER.

Kliché: Bengt Silfverman.

JOHN FLÖTTUM, DEN »FJÄRRSKÅDANDE» NORSKE GOSSEN.

Äfven svenska tidningar ha haft mycket att berätta om John Flöttum, den norske gossen, som påstås vara clairvoyant. Nyligen försvann från Kristiania en liten flicka vid namn Gudrun Klausen, och det var i den vefvan Flöttum dök upp och nu får sin "fjärrskådarförmåga" satt på prof. Han påstod att flickan blivit bortröfvad af ett kringstrykande tatarband, och snart förkunnade han att tatarne höl'o till i Flaa i Gauldalen. Hundratals män drogo till för att leta, och på Flöttums anvisning koncentrerade de sig, efter ett misslyckadt försök, på en dittills obekant bergsgrotta — en gammal björnkula — dit bandet skulle ha förstuckit sig. Vår bild är tagen från de vid hålan pågående mineringsarbetena, afseende att bereda en lämplig ingångsväg till hålans inre.

Efter fotografi.

Kliché: Ken. A.-B. Benigt Sulfersparre Sthlm.—Gbg.

Öfre bilden: HUR JOHN FLÖTTUM (förstor. från nedre bilden) ARBETAR. En gosse visar hur F. "ser".

Nedre bilden: »GUDRUNSHÅLAN» I FLAA UTSPRÄNGES.

DEN ANTIASIATISKA RÖRELSEN I AMERIKA.

1. JAPANEISK LANDSTIGNING I VANCOUVER (Brit. Col.)

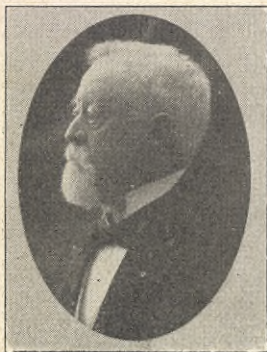

3. JAPANEISK BUTIK I SEATTLE (Wash.) 4. JAP. ARBETSBYRÅ I SEATTLE, som nyligen angreps.

2. 200 HINDUER IN-STÄNGDA HELA NATIONEN I BELLINGHAMS (Wash.) RÅDHUS för att räddas undan pöbelns raseri.

Det artar sig till att blifva en raskamp amerikaner och asiatier emellan. Det är nu ej endast japanerna som förlida af amerikansk anti-pati. På senaste tiden har det inträffa att från Kanada flyktan le hinduer i Förenta staterna

angripits af en upphetad folkmassa, som med stenkastning dref dem åter öfver kanadensiska gränsen Under tiden fortsättes i Amerika med all makt agitationen mot japanerna, främst i Kalifornien. Man bildar ligor och organiserar korståg mot de gulhyade främlingarna. Vi återge några karaktäristiska bilder just andärliga från orostrakterna.

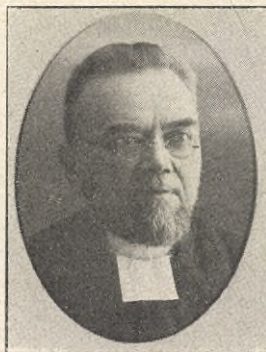
F. G. TORNÉRHIELM.

80 år fyllde den 28 sept. vice häradshöfding Fredrik Gustaf Tornérhielm i Jonsbol, Vermlands Björneborg. Stud.-ex. 45, hofrätts-ex. 50, v häradshöfd 52, förvaltrade domarembetet i Sunnerbo häradssdomsaga under 10 år.

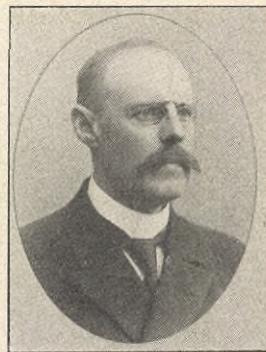
M. G. E. BILLENGREN.

Lektor Ehrenfried Billengren i Falun fyllde den 2 okt 65 år. Stud.-ex. 61, fil. dr. 65, lektor i Falun sedan 67, led af Falu stadsfullm., en tid ordf., landstingsman, landstingets v ordf. 03-07, dessutom led. af en del styr. Utgillvit en del skrifvter.

K. A. A. HASSELSKOG.

Kontraktsposten, kyrkoherden Karl Adolf Anton Hasselskog fyllde den 1 okt. 55 år. Stud.-ex. 72, kyrkoherde i Torsö 90, i Alingsås 99, inspektör för Allmänna lärov, och elementarskolan för flickor darsstäds s a, kontraktspäst i Kullings kontrakt 05. Ordf i styrelsen för samskolan i Alingsås s. a.

H. G. WESTRING.

50 år fyllde den 11 okt. justitieråd. Hjalmar Westring. Djurholm. Stud.-ex. 75, jur. kand. i Uppsala 81, e. o. notarie i Göta hofr. s. a, v häradsh. 84, fiskal i Göta hofr. 88, assessor därt 91, t. f. revisionssekr. s. a, efter förordnanden att i justitiedepart. bereda vi-sa lagärenden, expeditionshjef i civildepart. 95, led. i lagbyrå 97, åtskilliga förordnanden att i högsta domstolen fördraga lagärenden 94-98, justitieråd 98, statsråd (konsumtiv) 01, chef för civildep. 02, afsko från statsrådsämbet. 05, Anyo justitieråd 05, jur. hedersdoktor i Uppsala 07, led. af drätselk. i Jönköping 89, led. af kommission för uppgörande af sjögränsen mellan Sverige och Norge 97, af chefen för civildep. förordnad till ordf. i en skiljenämnd mellan Kockums mek verkst aktiebol och dess arbetare 98, led. i Engelbrekts församl. kyrkor. 06 v. ordf. i styr. för fören. Röda korsets sjuksköterskehem 1900, led. i en kom. för beredande af frågan om inrättande af en regeringsrätt 07.

K. A. LILJESKÖLD.

70 år fyllde d. 26 okt. häradshöfding Karl Adolf Liljesköld i Arvika. Stud.-ex. 58, v häradsh. 65, häradshöfding i Jösse häradssdomsaga 79, Sekr hos stadsfullmäktige i Karlstad och i Västm. läns landsting 66-78, led af Riksd. F. K. 83-92, led. af kommunalfullm. i Arvika, ordf. i styr. för Dalslands järnväg m. m.

K. BOHMAN.

Konsul Knut Bohman i Stockholm fyllde den 24 okt. 60 år. Led af Handels och Sjöfartsnämnden, af "50 äldste". Grosshandels Soc. deputerade, ordf. i borgerskapets be-medlingskommission, v. ordf. i Handelskammaren m. m.

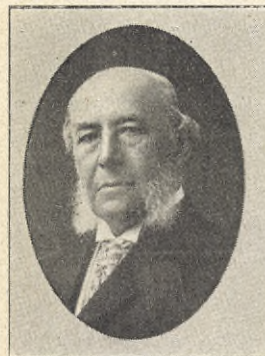

O. B. HERDIN.

Direktör Oskar Herdin i Falun fyllde den 13 okt. 50 år. Led. af Riksd. F. K. 05, ordf i styrelsen för Riksbankens afdelning-kontor i Falun, led af stadsfullmäktige, ordf. i styrelsen för Kopparbergs läns Brandstodsbolag, landstingsman m. m.

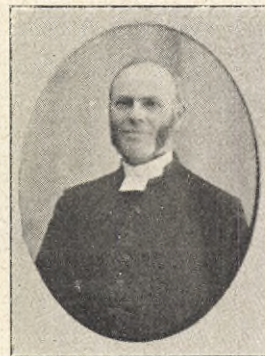
**BLIF
MEDARBETARE
i
HVAR 8 DAG**

Skrj aldrig och fråga först — tid gar därvid för-lorad — utan insänd tyvad Ni tror lämpar sig för tidningen, vare sig berät-telser, uppsatser eller goda fotografier af tilldragelser m. m. för dagen

L. V. M. WERNMARK.

Överläkaren, med. lic. Victor Wernmark i Stockholm fyllde den 6 okt. 70 år. Stud.-ex. 57, med. lic. 84, underläkare vid Katarina sjukhus 78, överläkare darslädes 84 och då sjukvården öfverflyttades till Provisor. sjukh. 03 dess överläkare.

O. A. OTTANDER.

Kontraktsposten och kyrkoherden Otto Alfred Ottander fyllde den 6 okt. 65 år Stud.-ex. 68, prästvigd 70, kyrkoherde i Östervåla, (Upps ärkestift) 93, kontraktspöst i Fjärdhundra n. kontrakt 05.

P. E. LAGERBERG.

Rektor Erik Lagerberg i Eksjö fyllde den 9 okt. 60 år. Stud.-ex. 71, fil. lic. 80, rektor i Eksjö 97, Led. af stadsfullmäktige i Eksjö, Varit ordf i hälsövardsnämnd, stadsfullmäktig m. m. i Söderköping.

R. LINDGREN.

Bankdirektör Richard Lindgren i Helsingborg fyllde d 5 okt 55 år Stud.-ex. 71, verkst styr.-led vid R ksbankens afd.-kont. i Jönköp. 85, kassör vid Malmökont 93, kamrer då st. 99, i styr. för Bankaktieb. Södra Sverige sedan 02. Ordf. i Jönköpings stads drätselkamm. 97-01, v. ordf. i Jönköpings stadsfullmäktige.

PORTRÄTTGALLERI

C. J. SKOGMAN. †

F. d. konmendörkaptenen, frih. Carl Skogman afled i Stockholm den 7 okt. 87 år gammal. Helsingdesporträtt, jämte utförlig beskrifning återfinnes i arg. IV: 46.

J. E. LEVISSON. †

Den 14 okt. afled vid 79 års åld. f. grossh. Edvard Levisson i Göteborg. Mångårig led af stadfullm. var L. därinom och i ett flertal kommittéer en betydande kraft. En af stiftarne af Br. och Liff-bol. Svea Märklig samling af konstverk och bland keramik särskildt koppar.

F. KUGELBERG. †

Den 8 okt. afled i Jönköping f. d. apoteken Axel Askberg. Född 62, inneh. sedan 93 personliga apoteket i Sollefteå. F. d. ordf. i hälsovårdsn. och led. af kommunaln., led. af kyrkorådet, led. i styr. för Österåsens sanatorium, hedersled. och ordf. i Sollefteå skyttefö., i Sollefteå allm. sångfö. m. m.

A. ASKBERG. †

Den 2 okt. afled i Sollefteå apotekaren Axel Askberg. Född 62, inneh. sedan 93 personliga apoteket i Sollefteå. F. d. ordf. i hälsovårdsn. och led. af kommunaln., led. af kyrkorådet, led. i styr. för Österåsens sanatorium, hedersled. och ordf. i Sollefteå skyttefö., i Sollefteå allm. sångfö. m. m.

O. F. KREÜGER. †

Den 10 okt. afled kommandörkaptenen af första graden i flottans reserv Oscar Fredrik Kreüger på sin egendom Smedsudden vid Kungsholmen, 83 år gammal. Kadett vid Karlberg 38, utexaminerad därifrån och sekundlöjtnant i K flottan 45, kommanderad på fregatten "Josephine" 46 samt på korvetten "Najaden" under expeditionen till Goda Hoppsudden 46-47, genomgick gymnastiska centralinstituten 47-48, anställd i engelsk örlogstjänst under expeditionen i Medelhavet och Atlantiska halvet 48-56, kommanderad på skärgårdsfartyg 51-55, premiärlöjtnant 53, informationsofficer i artilleri- och skepparskolorna 51-55, tillförordnad föreståndare för Stockholms navigations-skola 59, informationsofficer i styrmanssk. 56-61, genomgick skjutskolan i Vincennes 56, kommanderad på skärgårdsfartyg 57-59 samt på korvetten "Jarrmas" 58. Kaptenlöjtnant s. å., kommanderad som adjutant att åtfölja egyptiske prins Muhamed Ali från Stockholm till Lybeck 59, chef af kanonslupen Svenskund 61, chef för 1:a Norrlands båtsmanskompani 62-66, chef för kanonslupen "Alfhild" och "Ingegerd" 65. Major vid skärgårdsartilleriet 66, afdelningschef 67, chef för en afdelning pansarbåtar 69, 71 och 73, chef för arilleri-departement 72-78, Kommand-kapt. 73, öfverfl. på flottans permanenta reservstat 75, kommandörkapten af 1:a grad 75. Led. i kommittén för pensionsväsendet ordn. s. å. Inspektör för båtsmanshållets södra distr. 84-88. Souschef i marinförr. art.-afd. 78, t. f. varfchef 86, fullm. i flottans pensionskassa 92, chef för flottans musikkassa 01-06.

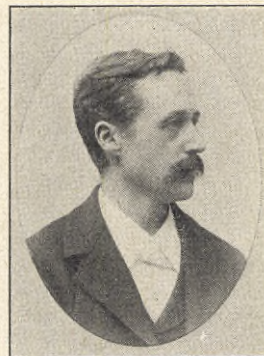
J. Å. SJÖLIN. †

F. d. riksdagsmannen Jöns Åkeson Sjölin afled i Trelleborg d. 29 sept. 65 år gammal. Ordf. i kom. unalstämman, led. af landstinget, af Riksd. F. K. 92, led. i dir. för Trelleborgs stads sparbank, led. af Trelleborgs lasarettsdirektion, v. verkst. dir. för Skanska Handelsb:s kontor i Trelleborg.

O. ÄHLSTRÖM. †

Redogöraren vid generalstabens och krigshögskolan samt rikets allmänna kartverk, intendenten i intendenturkåren, Oscar Ählström, afled i Stockholm den 1 okt. 51 år gammal.

K. V. ASPERÉN. †

Den 19 sept. afled i Uppsala läroverksadjunkten Konrad Asperén, 52 år gammal. Stud. ex. 75, fil. kand. 80, adjunkt i Gefle sedan 94. Känd som framstående läroboksförfattare.

UR TONERNAS VÄRLD. FÖR H. S. D. AF IRENE.

Den nye lektorn vid gymnasiet var enstöring precis som alla de andra. Hvar för han var det, ja det var en gåta, som alla grubblade öfver men ingen förmådde lösa. Han var alldeles för ung, tyckte man — blott omkring 40 år — för att på det där sättet förakta människorna och lefva blott med sina böcker. Han ägde dessutom, hade man hört, mindre vanliga sällskapstalanger, ja, han skulle till och med under sin studietid ha varit en mycket eftersökt förste-tenor, som deltagit i mer än en sångarfärd, och som gärna låtit höra sin underbart sköna stämma i sällskapskretsarna däruppe vid Fyris' strand. Nu sjöng han emellertid ej, hur enträget man än bad honom. Hans sångartid hade lyktats den dag, han lagerkiöntes. Hur vacker var ej hans lufs stora dag, hur löstesrik morgonen, hur skön aftonen! När fästen var slut och ungdomsstaden låg stilla ooh bidande i den månljusa majnatten, då hade han samlat en liten skara Orfei drängar, och utanför en åldrig byggnad i Rundelgränd hade hänförande vackert, med ackompanjemang af ljusa värddoromar tonat "Til mit hjertes dronning".

— — — Några veckor senare bäddades på Uppsala lummiga kyrkogård en graf åt en ung kvinna, kallad bort, just när lifvet stod i begrepp att skänka verklighet åt hennes vackraste dröm. Och när kistan, höljd af all försommarens blomsterprakt, sänktes i jordens famn, då klingade åter studentensången, men vemodigt, klagande. Och, när man lämnade de dödas fridsboningar, då nämndes ett annat namn jämte den dödas, hviskades om en annans lycka, som jordats med henne, talades om att något i kvartetten ej varit, som det bort vara, något i öfverstämman. Och dock

hade förste-tenoren varit med — men han hade inte sjungit. En sträng hade brustit hos honom, den finaste, den ömtåligaste, den som hade hållit honom uppe under årslånga mödor och drivit honom fram till målet — och han kunde aldrig sjunga mer — aldrig.

Det var nu många år sedan, och tiden hade nog förändrat honom. Af den forna, så högt värderade sällskapsmänniskan fanns nog inte så mycket kvar; han var, syntes det alla, en oförfädd egoist, tråkig och dessutom mycket bitter. I hans sällskap kunde ingen bli glad, därför fick han gå ensam. Och han tyckte om att få vara i fred. Gentemot sina pojkar i skolan var han mycket otillgänglig, ja, stundom sträf och barsk men aldrig häftig — och det satte pojkarna värde på — det såg ut, som om han ville trampa till döds hvarje känsla. Han hade under många år flackat omkring, haft ett förordnande här och ett där, men nu hade han äntligen fått lektorat i en liten kuststad. Här blef han bedömd på samma sätt som annorstädes, och så affärdade man honom, och det blef snart, som om han inte funnits till. Gärna gjorde han långa promenader, helst där han visste, att han ej skulle träffa människor, och därför valde han de djupa skogarna ute på slätten eller de nakna, grå klipporna, där det hvita, salta skummet stänkte friskt upp mot honom. Men stundom i skogens enslighet kunde han få känna en underlig, nästan barnslig längtan efter någonting, han visste inte riktigt hvad. Kanhända lockade honom det lilla hem, som han inrättat åt sig i den rödmålade villan i skärgårdsstil, som låg strax utanför staden med fri och öppen utsikt öfver det blå hafvet. Så trodde han åtminstone och tog vägen hemåt.

— En underlig karl den där, sade en af hans bekanta, när han mötte honom på väg utåt udden, lefver då inte i nuet, säkert någonstans i det förflutna. Men det var det, han inte gjorde. Han kände ingen lycka i att låta svunna dagars händelser med skuggor och dagar vandra förbi hans själ, nej, minnen rent af afskydde han. I hans rum fanns intet, som minde om längesedan flydda tider, inte ens ett studentporträtt eller en vissnad lagerkrans. Allt hörde hemma i det närvarande. Den enda erinring, som han tillät gå närmare in på honom, var minnet af barndomshemmet, och detta såg han så lilslevande framför sig, när han från sitt fönster såg ut öfver hafvet med gungande iskebitar och skriande måsar och bänkande fyror och svarta klippor. Detta gjorde honom så underlig till mods, han kunde bli nästan vek, ja, ibland kände han sig rent af gråtfärdig; det var, som om hans känsla på detta — allt annat var ju förbjudet — omröde sökte ta igen, hvad som var dess rättighet, nämligen att lefva. Men när så aftondunklet kom, stilla och vemodigt, fyren började blänka och klipporna tecknade sig allt svartare, då tände han lampan och återtog sitt arbete. Vid skrifbordet, där den gröna skärmen kastade ett sällsamt blekt och kallt sken, sat' åter den behårde lektorn, stålsatt mot allt.

I den röda villan var han så godt som ensam. Det rum, som gränsade intill hans, beboddes af en ung flicka, Inga-lill, som hon kallades. Hennes faster, den gamla damen, som rädde om villan, hade tagit sig an henne; för öfrigt stod hon nästan ensam i världen. Från förädrahemmet, som nyligen på ett smärtsamt sätt beröfvats henne, hade hon medfört en enda skatt, en liten kammarorgel. Vid den slog hon sig ned, när hennes hjärta någon gång kunde jubla af fröjd, vid den grät hon också ut sin sorg. Men hennes musik roade inte lektorn. Alltsedan den kvällen, då tonerna från orgeln första gången strömmade emot honom, hade han inte varit sig lik. Det var, som om mu iken totalt förstört hans, som han själf tyckte, så harmoniska inre. Och alltid började hon spela, då han satt vid skrifbordet, fördjudad i sina böcker eller sysselsatt med korrigerig af sina pojkars skripta.

Det plågade honom alldeles förfärligt. Han måste gå af och an på gofvet. Men han hade mjuka mattor, och hans steg förmådde inte dämpa ljuden därifrån. Så satte han sig åter vid skrifbordet och försökte koncentrera sina tankar på sitt arbete, men det lyckades inte. Han måste följa med musiken. Som af en oemotståndlig makt drogs han gång efter annan in i tonernas värld. Och detta upprepades nästan hvarje kväll. Med förskräckelse såg han rå alla temaböckerna, som lågo orättade. — Det är den där musikens skull — brummade han förargad. Och i nattens långa timmar låg han och tänkte på hur han skulle kunna bli den lilla spelterskan kvitt, och det blef honom slutligen klart, att det inte fanns mer än en utväg, och det var att flytta. Och därmed somnade han. Men när morgonen kom och han drog upp sin gardin och såg ut öfver en tafla, som han alltsedan gossåren älskat, då insåg han, att han inte kunde sätta nattens beslut i verket. Och han res gnerade.

Men tiden gick och den skulle än en gång se lektorn förändras. Inga-lill visste ingenting om den disharmoni, hon genom sina toner vållat sin granne, och därför spelade hon fortfarande bort mängen kvällstund vid sin orgel. Hon spelade med hela sin själ. Allt hvad hon upplefde, kom fram i hennes musik, allt hvad hon kände, följde, än stormande, än ljft smekande, hennes toner. Underliga musik, hur du kan bära bud från hjärta till hjärta! Underliga musik, hur du kan komma frusna hjärtan att tina upp! Äfven han, som stelnat i otypliga former, måste vekna.

Han plågades inte längre. Han kände i stället saknad och langtan, när hon inte spelade. Och när hon började, kastade han bort pennan eller slog igen boken och satt stilla, nästan andlöst lyssnande, med hufvudet lutadt mot handen. Det sträfva draget kring munnen försvann, och blicken blef ljus och vacker, det var, som hade han skådats in i en skön värld. Det var hans ungdoms upplevelser, som drogo förbi hans syn i en ram af ljus vårgrońska och skära rosor; men för rosornas taggar blödde han inte längre. Hans minnen hade blifvit en lustgård, en helgedom, dit han gärna återvände. Någoting inom honom började lefva, något, som under åratals legat dött och begravt, och på samma gång var det, som om något rivits upp inom honom. Allt det förkonstlade försvann, och han började förstå sig själf. Det blef klart för honom, att den harmoni, som han trott sig äga i sitt inre, inte varit någonting annat än falska ackord. Han förstod, hur snedvidet hans lif varit just därför, att han i sin sorg haft så nog af sig själf. Och när han kommit på det klara med sig själf, då började han ock förstå andra människor. Han kände, att han behöfde dem, mer än de behöfde honom, att deras föstrande inlytande var lika nödvändigt för honom som böckerna och promenaderna, och att det därför inte gick an att stänga sig inne.

Men ingen förstod han dock så väl som Inga-lill, och det, iastän han aldrig hade träffat henne. Han visste si väl, när hon kände sig glad, och då kunde han själf känna en jublande ungdomsfröjd, och när hennes vemodiga mollackord talade om sorg, då sörjde han med henne. Inga-lill — det visste han — skulle helt läka såret, det djupa från ungdomens vär. "Säg, Inga lilla, räds du för sorgen?" — — —

Det var en stilla vårafton. Inga hade spelat länge, kanske vackrare än någonsin. Han kände sig så märkvärdigt lätt om hjärtat, en underbar lyckokänsla hade smugit sig öfver henne. Då erinrade hon sig, medan vårsolen stilla sjönk i hafvets famn, en liten dikt om musikens härliga, underbara makt — dess makt att äfven i lifvets frostiga dagar bringa fram rosor och vår ur frusna hjärtan. — — —

Men Inga-lill visste i själfva verket ingenting om tonernas makt, ingenting om de rosor, hon manat fram ur hans frusna hjärta, rosor, som skulle lyckliggöra också henne.